

2387
2381

322/94.

SPRAWOZDANIE komisyi teatralnej.

Na podstawie uchwały Rady miasta Krakowa z d. 28. kwietnia 1890. przyjmującej projekt p. Jana Zawiejskiego za podstawę do budowy teatru w Krakowie, i upoważniającej komisję teatralną do przeprowadzenia rokowań z p. Janem Zawiejskim celem zapewnienia opracowania ostatecznego projektu i kierownictwa budowy teatru, Komisya teatralna przedkłada następujące **zasadnicze punkta** z p. Janem Zawiejskim spisać się mającego kontraktu, do zatwierdzenia.

I. Rada miasta Krakowa oddaje, a p. Jan Zawiejski obejmuje artystyczne i techniczne kierownictwo budowy teatru miejskiego w Krakowie według projektu przez Radę miasta przyjętego i zatwierdzonego.

II. Jako artystyczny i techniczny kierownik i architekt teatru miejskiego w Krakowie, wykona pan Jan Zawiejski ostateczny, definitywny plan wystawić się mającego teatru, i prowadzić będzie budowę aż do zupełnego wykończenia teatru.

III. P. Jan Zawiejski obowiązany jest do wypracowania wszelkich do umiejętnego wykonania wszystkich robót potrzebnych projektów, planów szczegółowych i roboczych, wszelkich kosztorysów i przedmiarów, i wszelkich do oddania tych robót w przedsiębiorstwo potrzebnych wywodów i warunków licytacyjnych, a to wszystko na czasie tak, aby rozpoczęta budowa tamowaną nie była.

Daléj obowiązany jest p. Jan Zawiejski do wydawania wszelkich potrzebnych zamówień, tudzież do odbierania materiałów pod względem jakości, ilości i wagi. Do niego należy też rewizya wszelkich tak pojedynczych jak i ostatecznych rachunków za dostawione materiały, wykonane roboty, wnioski na asyguowanie należytości przedsiębiorcom, koramizowanie kwitów i prowadzenie dziennika budowy.

W końcu obowiązany jest p. Jan Zawiejski dozorować i prowadzić wszystkie roboty przy budowie teatru, za który ch dobroć, piękność i trwałość odpowiedzialność przyjmuje, a wobec czego obowiązkiem jest p. Jana Zawiejskiego ciągle obecnym być na miejscu budowy, ewentualnie należycie być zastąpionym.

Po oddaniu budynku winien jest p. Jan Zawiejski wręczyć także plan wykonanej budowy (Ausführungsplan) a to w rozmiarach 1 do 100.

IV. Teatr nowozbudowany oddany być ma Gminie miasta Krakowa zupełnie wykończony do użytku publicznego najpóźniej z końcem kwietnia 1893. Względnie na ten termin w kontrakcie samym oznaczone będą szczegółowe terminy, w których czyto pojedyncze prace p. Jana Zawiejskiego, czyto pojedyncze roboty około budowy teatru wykonane być mają, a do terminów tak oznaczonych p. Jan Zawiejski ściśle zastosować się winien.

Zasadniczo postanawia się tylko, że na wszelkie roboty z wyjątkiem stolarskich, ślusarskich, pokostniczych i szklarskich, tudzież robót dekoracyjnych, wewnętrznych rzeźbiarskich i malarskich, ogrzewania, wentylacji, wodociągów, maszyneryi z kurtynami, oświetlenia i przewodów i umeblowania najdalej do 1. listopada 1890 r. ma być gotowym elaborat do rozpisania ofertowej licytacji na pojedyncze roboty potrzebny tak, aby licytacja z dn. 1. stycznia 1891. rozpisana a roboty budowlane z wczesną wiosną 1891. rozpoczęte być mogły.

Co do wymienionych tu robót, których wykonanie również do p. Jana Zawiejskiego należy, to w kontrakcie terminy licytacyjne szczegółowo postanowione będą.

V. Powierzchnia zabudować się mająca nie ma wynosić więcej jak 2140 □ m., biorąc powierzchnię w planie parteru bez wyskoków cokułowych.

VI. Budowa ma być według zatwierdzonych planów tak prowadzoną i kosztorysy pojedynczych robót tak układane, aby suma kosztów budowy teatru sumy 440.000 zł. nie przenosiła, przyczem się zauważa, że na roboty: a) ogrzewanie i wentylacje; b) wodociągi; c) maszynerye sceniczne z kurtynami; d) oświetlenie i przewody; e) umeblowanie audytorjum — suma 115.000 zł. przeznaczoną zostaje.

VIII. Roboty około burzenia budynków Św. Ducha, usuwanie przeszkód nowój budowy, budynki na kocioł

parowy, magazyn, roboty około założenia kanalizacji, skwerów, założenie głównych rur gazowych doprowadzających i t. p., w ogóle roboty uregulowania ulicy i placu nie należą do p. Jana Zawiejskiego i nie stanowią przedmiotu ani planów ani kosztorysów.

P. Jan Zawiejski zastrzega sobie, aby mu Budownictwo miejskie do dnia 15. października 1890. dostarczyło dokładny plan sytuacyjny i niwelacyjny na miarę 1 do 1000 — wraz z rezultatem badania gruntu, na którym teatr stanąć ma.

VIII. Za wykonanie budowy teatru miejskiego w Krakowie, t. j. za techniczno-artystyczne kierownictwo tą budową, wypłaci Gmina miasta Krakowa p. Janowi Zawiejskiemu tytułem honorarium i zwrotu przez niego poniesionych wydatków ryczałtem ugodzoną sumę 26.500 zł. bez względu, czy rzeczywiste koszty budowy według zatwierdzonych planów mniej lub więcej jak 440,000 zł. wynosić będą, — jak również bez względu na to, czy budowa dłużej lub krócej trwać będzie.

IX. W razie gdyby ze strony Gminy zażądane były zmiany co do konstrukcyi lub dekoracyi, i gdyby zmiany te wymagały nowych projektów, w takim razie p. Zawiejskiemu należy osobne, umówić się mające wynagrodzenie. P. Janowi Zawiejskiemu nie wolno jednak robić zmian od zatwierzonego planu bez wiedzy i zezwolenia komisji teatralnej.

X. Wypłata ugodzonej sumy 26.500 zł. w ten sposób będzie uskuteczniąną :

a) Po podpisaniu zasadniczych punktów kontraktu, który najdalej w 60 dniach spisany i przez strony podpisany być ma, otrzyma p. Jan Zawiejski 3000 zł.

b) po złożeniu planu definitywnego 3000 zł.

c) od 1. grudnia 1890, miesięcznie po 600 zł.

d) po odebraniu budynku teatralnego nastąpi wypłata reszty należności.

XI. Z każdej ratałnej wypłaty, potrącać będzie Gmina 10% na kaucyę. Potrącone kwoty w Kasie Oszczędności miasta Krakowa równocześnie z wypłatą każdej raty umieszczone będą, a tak zebraną sumą jako kaucyą odpowiada p. Jan Zawiejski za wszelkie błędy względnie szkody z braku dozorowania i prowadzenia robót wyniknąć mogące.

XII. W ugodzonej sumie 26.500 zła. objęte są koszty podróży, korespondencji, wydatki kancelaryjne — rysowników, pomocników i dozorców tak, że Gmina z tego tytułu żadnych ubocznych wydatków ponosić nie będzie.

XIII. Gdyby w toku budowy teatru Gmina miasta Krakowa dalszą budowę zatrzymać była zmuszona, w takim razie p. Jan Zawiejski za wykonaną część budowy szczegółowe rachunki przedłoży i wszelkie plany i rysunki odnośnie do tej budowy Komisji teatralnej odda, poczem po kolaudacji rachunków wypłaconą mu zostanie suma, równająca się 5% kosztów wykonanej już części budowy, o ile suma ta podniesionemi ratami czyli zaliczkami wyczerpaną nie została.

Wstrzymanie takiej budowy nie rozwiązuje kontraktu, na wezwanie Gminy miasta Krakowa, p. Jan Zawiejski budowę dalej prowadzić będzie.

XIV. P. Jan Zawiejski poddaje się wszelkiej kontroli jaką Rada miasta względnie Komisya teatralna ustanowi, a która obok Komitetu budowy składać się ma także z technika jako inspektora budowy teatru, przyczem także do wszelkich poleceń i zarządzeń Komitetu budowy zastosować się jest obowiązany.

XV. Przez strony podpisany projekt i plan wykonanej budowy teatru odda p. Jan Zawiejski Gminie miasta Krakowa w przechowanie, zastrzega sobie jednak tychże własność autorską, a Gmina z planów tych nikomu i nigdy nie może zezwolić korzystać.

XVI. Wszelkie nieporozumienia i możliwe spory wyłączenie tylko przez Sąd polubowny załatwiane będą bez możliwości dalszego odwołania się.

XVII. W razie gdyby budowa teatru z winy p. Jana Zawiejskiego albo z winy Gminy miasta Krakowa do końca kwietnia 1893 ukończoną nie została — i dłużej trwać miała ze szkodaą jednej lub drugiej strony, o należności i wysokości wynagrodzenia jednej lub drugiej strony również Sąd polubowny stanowczo orzecze.

XVIII. Obydwie strony zrzekają się prawa unieważnienia kontraktu dla jakichbądź powodów, a nawet z przyczyny pokrzywdzenia poniżej połowy wartości, owszem oświadczają, że nawet niniejsze punktacye za bezwarunkowo obowiązujące uznają.

XIX. Do kontraktu potrzebne stemple dostarczy p.
Jan Zawiejski z własnych funduszków.

Z komisji teatralnej.

Kraków dnia 11. lipca 1890.

Szlachtowski
Przewodniczący.

Friedlein
Wice-Prezydent i sprawozdawca.

Sprawozdanie techniczne

subkomisyi teatralnej dotyczące uzupełniających szkiców do projektu teatralnego.

Komisya ta złożona z pp. Wiceprezydenta Józefa Friedleina, c. k. nadinżyniera Šarego, r. m. Matusińskiego i Knausa obradowało na trzech posiedzeniach, badając szkice przez p. Zawiejskiego przedłożone, a składające się z 5 rzutów poziomych na płótnie (1.100), z przekroju przez klatkę schodową (podłużnego) (1.50), z przekroju poprzecznego przez klatkę schodową (1.50), z widoku bocznego (1.100), z tabelli obliczenia zabudowanej powierzchni, z planu przedstawiającego rampę i przekrojow przez 9 łóż II. piętra (1.50). — Komisya konstatuje, że w rzeczonych szkicach, które oprócz już przyjętych przez Radę miasta na dniu 28. kwietnia b. r. planów stanowiąc mają podstawę do ostatecznego projektu, wprowadzone zostały żądane przez Komisję teatralną zmiany, a mianowicie:

A. Klatka schodowa I. piętra.

Klatce tej schodowej zarzucano, że jest za płytka i że względów estetycznych nie będzie się korzystnie przedstawiać. Oprócz tego zarzucano, że publiczność parkiety i łóż parterowych, dążąca do foyer na I. piętro, będzie musiała przez westibul przechodzić. Obecnie ta klatka schodowa została o 2.50 m. pogłębioną, tak, że teraz wspanialej przedstawiać się będzie, i usuniętą również została i ta wada, że publiczność idąca do foyer nie będzie potrzebowała przechodzić przez westibul. Ogółem całe założenie klatki schodowej, tak w kierunku estetycznym, jak też i praktycznym, bardzo zyskało.

B. Wychodki.

Wychodki, które w przyjętym projekcie nie były zupełnie korzystnie pomieszczone, są obecnie zaprojektowane w ten sposób, że mają odpowiednio duże „Vorraumy“ osobne duże okna dla siebie i odpowiednie rozmiary.

C. Rampy.

W przyjętych planach zaprojektowane rampy doprowadzające do łoży zbiorowej I. piętra, i balkonów II i III. piętra, miały następujące proporcje:

Na I. piętrze	70 cm.	na	6·50 m.
Na II.	„ 1 00 m.	„	6·50 m.
Na III.	„ 0·80 m.	„	6·50 m.

Obecnie udało się architektce doprowadzić te rampy do minimum, tak że na tej samej długości rampa na I. piętrze ma 55 cm, na II. piętrze 65 cm, a na III. piętrze zupełnie odpadła. Jakkolwiek już z rysunku można było wnosić, że rampy takie będą wygodne, to przecież subkomisya chcą być zupełnie pewną poleciła wykonanie modelu najniekorzystniejszej rampy, t. j. rampy do balkonu II. piętra w naturalnej wielkości, i na tym modelu przekonała się naocznie i probnem jej użyciem, że rampa taka w użyciu będzie bardzo dogodną. Zupełne usunięcie rampy na III. piętrze, gdzie w danym razie najwięcej niebezpieczeństwa i najwięcej publiczności, przy tem doprowadzeniu całego obiegowego korytarza do jednego poziomu, należy uważać za rozwiązanie nader pomysłne.

D. Korytarz sceniczny.

Korytarzowi w przyjętym projekcie zarzucano, że nie doprowadzał wszędzie do muru dzielącego auditorium od części scenicznej, że gubił się w salach próbnych, pokojach zarządu i t. d.

Obecnie dochodzi ten korytarz we wszystkich piętrach do rzeczonoego muru i jest tylko raz, a to na I. piętrze górną partją zascenia przerwany.

Bezpośrednia komunikacya na tem piętrze gdzie znajdują się z jednej strony tylko garderoby dla 5 panów, a z drugiej strony dla 5 pań, nie jest konieczną a prawie zbyteczną.

E. Linia widzów i otwór sceny.

Z narady którą p. Zawiejski odbył ze specjalistą, powołanym do urządzenia sceny teatru Foerster'a w Bielsku, przyszedł do przekonania, że należałoby długość murów bocznych przy otworze scenicznym powiększyć, ażeby dla manipulacyi na scenie pozyskać wszelką wygodę. W tym celu rozszerzył całą scenę o 60 cm. (nie

zmieniając jej głębokości) a otwór sceny zwięził na 11-60 m. Wynikająca z tego, i z żądanej ilości miejsc w parterze linia widzów, jest obecnie możliwie najkorzystniejszą.

F. Dachy.

Ze względu na klimatyczne stosunki zarzucano, że na dachach utworzą się niekorzystne kosze, a zatem za-
ulki na śnieg. P. Zawiejski zmienił skutek tego przede-
wszystkiem dach nad sceną, tak co do formy, jak też
konstrukcyi, tak, że zbieranie się śniegu jest zupełnie
wykluczone, a całość dachu jest piękniejszą i konstrukcyą
cała stanowczo znacznie tańszą. Wypracowanie szczegó-
łów dekoratywnych attyk (które jest rzeczą późniejszą)
a które pożądanymby było ze względów klimatycznych,
zachowuje sobie pan Zawiejski przedłożyć przy ostatecz-
nem opracowaniu projektu.

Wymienione wszystkie te poprawki nasunęły podko-
misyi pytanie, czy one nie pociągnęły za sobą takich
istotnych zmian, któreby na całą dyspozycę, na kon-
strukcyę, piękność i kosztą budowy nie wpłynęły ujemnie.
Otóż podkomisya wyraża zdanie że tak nie jest, które to
zdanie popiera następującą tabelką porównawczą:

Tytuł		Program	Projekt
Orkiestra	miejsc	45	45
Krzesła	"	250	246
Łoże parterowe	"	60	60
Parter	"	100	98
Łoża I. piętra	"	90	90
" II. "	"	90	90
" zbiorowa	"	36	30
Balkon II. piętra	"	40 — 60	60
" galeryi	"	60	248
Na galeryi	"	200	
2 łoże reprezentacyjne		sa	sa
2 łoże dla artystów		sa	sa
Ogółem miejsc publiczności		900 — 946	922
Foyer z bufetem		1	1
Bufet dla galeryi		1	1
Westibul z kasą wieczorową		1	1

Tytuł	Program	Projekt
Zaszcenie	50 m ²	51.15
Magazyn mebli	1	1
Scena	20 × 14m	20.60 × 14m
Zarząd :		
Westibul	1	1
Pokój Dyrektora	1	1
Kancelarya	1	1
Gabinet sekretarza	1	1
2 pokoje zarządcy	2	2
	i kuchnia	i kuchnia
Mieszkanie odźwiernego	1	1
Izby inspekcyjne	2	—
Przyrządy straży pożarnej	1	1
Kasa dzienna	1	—
Portyer	0	1
Strojenie instrumentów	1	1
Ustęp i pisoir dla muzyki	1	1
Reżyser	1	1
Maszynista	15 m ²	18.75 m ²
Próby czytane	30 m ²	31.50 m ²
Kwartety	20 m ²	20.60 m ²
Próby chórowe	45	42.12
Garderoby dla pań 5 lokali	50 m ²	50 m ²
Garderoby dla panów 4 lokali	40 m ²	5 lok. 50m ²
Chórzyстки	40 m ²	39.27 m ²
Chórzyści	40 m ²	39.27 m ²
Statyści	60 m ²	56.71 m ²
Kostiumy	90 m ²	99 m ²
Skład broni	1	1
Przyrządy oświetlenia	1	1
Pracownia krawiecka	1	1
Pokój fryzjera	1	1
Warsztaty stol. ślus. tapic.	3	2
Straż pożarna	1	1
Zarządzający oświetleniem	1	1
Lokale do dyspozycji	0	3

Zabudowana powierzchnia całego budynku wraz z garderobami parterowymi według tabelli obliczenia na płótnie wynosi 2129 66 m².

Z Komisji teatralnej.

Kraków 28. czerwca 1890.

Szlachtowski

Przewodniczący.

Friedlein

Wice-Prezydent i sprawozdawca.